

Bryssel den 2 december 2020
REV1 – ersätter tillkännagivandet
av den 25 mars 2019

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU:S KONKURRENSLAGSTIFTNING

Den 1 februari 2020 utträdde Förenade kungariket ur Europeiska unionen och blev ett tredjeland¹. Utträdesavtalet² föreskriver en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020. Till och med det datumet är EU-rätten i dess helhet tillämplig på och i Förenade kungariket³.

Efter övergångsperiodens utgång kommer Förenade kungariket inte längre att tillämpa EU:s lagstiftning.

Därför erinras alla berörda parter, och särskilt ekonomiska aktörer, om den rättsliga situation som gäller efter övergångsperiodens utgång. I detta tillkännagivande förklaras i synnerhet den relevanta rättsliga situationen inom områdena antitrust (del A nedan) och kontroll av företagskoncentrationer (del B nedan).

Observera

Detta tillkännagivande rör inte följande aspekter:

- EU-bestämmelser om gränsöverskridande fusioner som fastställs i (EU) 2017/1132⁴.
- EU-bestämmelser om lagkonflikter och om domstolars behörighet.

När det gäller dessa aspekter har andra tillkännagivanden offentliggjorts⁵.

¹ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

² Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, EUT L 29, 31.1.2020, s. 7 (nedan kallat *utträdesavtalet*).

³ Med förbehåll för vissa undantag som anges i artikel 127 i utträdesavtalet, vilka inte är relevanta för detta tillkännagivande.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017 s. 46).

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_sv.

A. TILLÄMPNING AV EU:S ANTITRUSTREGLER

1. ALLMÄN RAM

Tillämpningen av EU:s antitrustregler regleras i artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), förordning (EG) nr 1/2003⁶ och förordning (EG) nr 773/2004⁷. Detta regelverk kompletteras av andra förordningar om särskilda typer av beteenden eller specifika sektorer, liksom av den vägledning som lämnats i olika beslut⁸, tillkännagivanden och riktlinjer antagna av Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) och i praxis från unionsdomstolarna⁹.

Den territoriella tillämpningen av EU:s antitrustregler regleras i artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget, såsom dessa tolkats av Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*). De gäller oavsett företagets nationalitet och oberoende av i vilket land det har bildats och i vilket land dess huvudkontor är beläget. De kan även omfatta beteenden som äger rum utanför EU. Domstolen har slagit fast att om ett företag som deltar i ett avtal är beläget i ett tredjeland så hindrar detta inte att man tillämpar EUF-fördraget om ett sådant avtal får effekter inom den inre marknaden¹⁰. För beteenden som äger rum utanför EU kan kommissionens behörighet vara berättigad enligt folkrätten, antingen på grundval av att det genomförs i EU¹¹ eller på grundval av doktrinen om kvalificerade effekter i EU¹².

Att Förenade kungariket har blivit ett tredjeland efter dess utträde kommer således inte att påverka tillämpligheten av EU:s antitrustregler på företag från Förenade kungariket även efter övergångsperiodens utgång. Precis som alla andra företag som är registrerade eller har sitt huvudkontor i ett tredjeland kommer ett företag från Förenade kungariket att omfattas av EU:s antitrustregler om dess konkurrensbegränsande beteende genomförs eller får effekter i EU. Detta gäller

⁶ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 101 och 102 i fördraget (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁷ Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 101 och 102 i fördraget (EUT L 123, 27.4.2004, s. 18).

⁸ Se exempelvis beslut 2011/695/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 13 oktober 2011 om förhørsombudets funktion och kompetensområde i vissa konkurrensförfaranden (EUT L 275, 20.10.2011, s. 29).

⁹ En översikt över lagstiftningen och de olika tillkännagivandena och riktlinjerna finns på <http://ec.europa.eu/competition/antitrust/legislation/legislation.html>.

¹⁰ Se exempelvis domstolens dom av den 25 november 1971 i mål 22/71, Béguelin Import, ECLI:EU:C:1971:113, punkt 11.

¹¹ Domstolens dom av den 27 september 1988 i de förenade målen C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 och C-125/85 – C-129/85, Ahlström Osakeyhtiö m.fl. mot kommissionen, ECLI:EU:C:1988:447, punkt 16.

¹² Domstolens dom av den 6 september 2017 i mål C-413/14 P, Intel Corp. mot kommissionen, ECLI:EU:C:2017:632, punkterna 43–47.

även offentliga företag och företag med särskilda eller exklusiva rättigheter som är belägna eller etablerade i Förenade kungariket.

Kommissionen kommer därmed att fortsätta att utöva sin behörighet i fråga om avtal eller beteenden som påverkar konkurrensen på den inre marknaden även i fråga om företag i Förenade kungariket. Förenade kungariket kan också, parallellt härmed, utöva sin egen behörighet i fråga om sådana beteenden i enlighet med sina nationella antitrustregler, om inte annat följer av de begränsningar som fastställs i utträdesavtalet för förfaranden som inletts av kommissionen före övergångsperiodens utgång (se avsnitt 2 nedan).

I samband med kommissionens utredningar kommer den dock fortfarande att kunna inhämta upplysningar från företag i Förenade kungariket enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 1/2003. Efter övergångsperiodens utgång kommer kommissionen däremot inte längre att kunna genomföra inspektioner enligt artiklarna 20 och 21 i förordning (EG) nr 1/2003 i Förenade kungariket, med undantag för inspektioner som genomförs inom ramen för förfaranden som inletts före övergångsperiodens utgång (se avsnitt 2 nedan).

2. SÄRSKILDA BESTÄMMELSER I UTTRÄDESAVTALET VAD GÄLLER FÖRFARANDEN SOM INLETTS AV KOMMISSIONEN FÖRE ÖVERGÅNGSPERIODENS UTGÅNG

I artikel 92 i utträdesavtalet fastställs att kommissionen ska fortsätta att vara behörig för administrativa förfaranden som rör efterlevnaden av unionsrätten med avseende på konkurrens i Förenade kungariket, om förfarandena inleddes före övergångsperiodens utgång. I samma bestämmelse tydliggörs särskilt att förfaranden för tillämpning av artikel 101 eller 102 i EUF-fördraget som kommissionen genomför enligt förordning (EG) nr 1/2003 ska anses ha inletts vid den tidpunkt då kommissionen beslutade att inleda ett förfarande i enlighet med artikel 2.1 i förordning (EG) nr 773/2004. I sådana fall fortsätter kommissionen att vara behörig att utreda händelser fram till och med övergångsperiodens utgång, medan relevanta myndigheter i Förenade kungariket kan utreda samma beteende i enlighet med Förenade kungarikets antitrustbestämmelser endast för de händelser som har inträffat efter övergångsperiodens utgång.

Enligt artikel 94 i utträdesavtalet ska förordning (EG) nr 1/2003 och förordning (EG) nr 773/2004 tillämpas på förfaranden som inletts av kommissionen före övergångsperiodens utgång, även i Förenade kungariket. Med avseende på utredningsbefogenheter innebär detta, i samband med sådana förfaranden, att kommissionen inte endast kommer att kunna inhämta upplysningar från företag i Förenade kungariket enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 1/2003, utan att den även har fortsatt befogenhet att genomföra inspektioner i Förenade kungariket.

I likhet med alla beslut som antas av kommissionen är beslut som antagits av kommissionen i de förfaranden som avses i artikel 92 i utträdesavtalet bindande även i Förenade kungariket också efter övergångsperiodens utgång, och lagenligheten ska granskas enbart av domstolen i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

Kommissionen ska fortsätta att vara behörig att övervaka och upprätthålla efterlevnaden av åtaganden som gjorts eller åtgärder som ålagts i, eller med avseende på, Förenade kungariket i samband med förfaranden för tillämpning av

artiklarna 101 eller 102 i EUF-fördraget som genomförs av kommissionen enligt förordning (EG) nr 1/2003¹³. Om kommissionen och Förenade kungarikets utsedda nationella konkurrensmyndighet kommer överens om det kan kommissionen överlämna övervakningen och upprätthållandet av efterlevnaden av sådana åtaganden eller åtgärder i Förenade kungariket till Förenade kungarikets utsedda nationella konkurrensmyndighet. Möjligheten till sådan överlämning kommer vid behov att bedömas från fall till fall och efter överenskommelse med Förenade kungarikets utsedda nationella konkurrensmyndighet på ad hoc-basis.

B. KONTROLL AV FÖRETAGSKONCENTRATIONER I EU

1. ALLMÄN RAM

EU:s kontroll av företagskoncentrationer regleras genom EU:s koncentrationsförordning (EG) nr 139/2004 (nedan kallad *koncentrationsförordningen*)¹⁴ och dess tillämpningsförordning¹⁵. Detta regelverk kompletteras av vägledning som lämnats i olika tillkännagivanden och riktlinjer som antagits av kommissionen och i praxis från unionsdomstolarna¹⁶.

Genom koncentrationsförordningen inrättas ett system för förhandskontroll där vissa typer av transaktioner med angivna omsättningströsklar måste godkännas av kommissionen innan de berörda parterna får genomföra dem. Om kommissionen är behörig i fråga om en transaktion enligt koncentrationsförordningen får medlemsstaterna inte längre tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på den transaktionen. Medlemsstaterna får dock vidta lämpliga åtgärder för att skydda andra legitima intressen än de som omfattas av koncentrationsförordningen, på de villkor som anges i artikel 21 i den förordningen. Kommissionens exklusiva behörighet inom EU enligt koncentrationsförordningen kallas också principen om prövning vid en enda instans ("one-stop-shop").

När det gäller antitrustregler gäller EU:s system för kontroll av företagskoncentrationer oavsett företags nationalitet och oberoende av i vilket land företaget har bildats och i vilket land dess huvudkontor är beläget. Att Förenade kungariket har blivit ett tredjeland till följd av dess utträde ur EU kommer således inte att påverka koncentrationsförordningens tillämplighet på företag från Förenade kungariket så länge behörighetskriterierna i koncentrationsförordningen är uppfyllda.

¹³ Artikel 95.2 i utträdesavtalet.

¹⁴ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

¹⁵ Kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 av den 21 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer och dess bilagor (CO-formulär, förenklat CO-formulär, RS-formulär och RM-formulär) (EUT L 133, 30.4.2004, s. 1), ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1033/2008 (EUT L 279, 22.10.2008, s. 3) och genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1269/2013 (EUT L 336, 14.12.2013, s. 1).

¹⁶ En översikt över de olika tillkännagivandena och riktlinjerna finns på <http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/legislation.html>.

I utträdesavtalet fastställs att EU:s system för kontroll av företagskoncentrationer fortsätter att vara tillämpligt på och i Förenade kungariket under övergångsperioden. Efter övergångsperiodens utgång är det möjligt att både kommissionen och den nationella konkurrensmyndigheten i Förenade kungariket kommer att vara behöriga att parallellt pröva en planerad koncentration enligt sina respektive materiella regler och behörighetsregler i fråga om företagskoncentrationer¹⁷. Därför kommer företagen inte längre att kunna åberopa principen om prövning vid en enda instans i detta sammanhang.

2. SÄRSKILDA FRÅGOR SOM RÖR BEDÖMNINGEN AV KOMMISSIONENS BEHÖRIGHET

2.1. Omsättningsberäkningar inom ramen för koncentrationsförordningen

Den relevanta tidpunkten för att fastställa EU:s behörighet i fråga om en företagskoncentration är, enligt artiklarna 1 och 3 i koncentrationsförordningen, antingen den dag då ett rättsligt bindande avtal ingås, ett offentligt bud tillkännages eller en kontrollerande andel förvärvas, eller den dag då företagskoncentrationen anmäls för första gången, beroende på vilken som inträder först.¹⁸ Dessa regler ändras inte genom utträdesavtalet eller på annat sätt efter Förenade kungarikets utträde ur EU. Om någon av de relevanta händelserna äger rum före övergångsperiodens utgång kommer kommissionen att bedöma huruvida behörighetskriterierna i koncentrationsförordningen är uppfyllda på dagen för denna händelse, och kommer att ta hänsyn till den omsättning som parterna i koncentrationen har i Förenade kungariket för att fastställa de berörda företagens omsättning i EU och i enskilda medlemsstater.

Om den relevanta dagen för fastställande av EU:s behörighet infaller efter övergångsperioden kommer kommissionen inte längre att ta hänsyn till den omsättning som parterna i koncentrationen har i Förenade kungariket¹⁹.

2.2. Fall som inleds efter övergångsperiodens utgång

I artikel 92 i utträdesavtalet fastställs att kommissionen ska fortsätta att vara behörig för administrativa förfaranden om förfarandena inleddes före övergångsperiodens utgång. För dessa fall har kommissionen ensam behörighet att bedöma koncentrationens verkningar inom Förenade kungarikets territorium, däribland att bedöma och godta åtaganden i Förenade kungariket, även efter övergångsperiodens utgång. Enligt artikel 94 i utträdesavtalet ska reglerna för undersökningar och förfaranden i koncentrationsförordningen och dess genomförandeförordning tillämpas på

¹⁷ Så är fallet redan nu när det gäller transaktioner som prövas av kommissionen och konkurrensmyndigheter i tredjeländer.

¹⁸ Se punkt 156 i kommissionens konsoliderade tillkännagivande om behörighet enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT C 95, 16.4.2008, s. 1).

¹⁹ Detta kan leda till att vissa transaktioner, som skulle ha uppfyllt tröskelvärdena i koncentrationsförordningen om de berörda företagens omsättning i Förenade kungariket hade inkluderats, inte behöver anmälas, till exempel om det företag som förvärvas inte omsätter mer än 250 miljoner euro i EU utan att dess omsättning i Förenade kungariket räknas med.

förfaranden som inleds före övergångsperiodens utgång, även i Förenade kungariket.

För koncentrationer som uppnår de tröskelvärden som fastställs i artikel 1 i koncentrationsförordningen och därmed har en unionsdimension anses ett ärende ha inletts den dag som kommissionen får in anmälan i form av ett CO-formulär (eller ett förenklat CO-formulär) eller RS-formulär i syfte att inleda ett förfarande för hänskjutande enligt artikel 4.4 i koncentrationsförordningen.

När det gäller kommissionens behörighet till följd av ett hänskjutande av en koncentration utan unionsdimension måste en åtskillnad göras mellan hänskjutanden före anmälan enligt artikel 4.5 i koncentrationsförordningen och hänskjutanden efter anmälan enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen.

2.2.1. Hänskjutande före anmälan enligt artikel 4.5 i koncentrationsförordningen

Enligt artikel 4.5 i koncentrationsförordningen får den eller de anmälade parterna ge in en motiverad skrivelse med begäran om att en koncentration utan unionsdimension ska prövas av kommissionen, under förutsättning att koncentrationen kan prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre medlemsstater. Varje behörig medlemsstat får invända mot detta inom 15 arbetsdagar.

Om en skrivelse enligt artikel 4.5 har getts in och om den aktuella koncentrationen utan unionsdimension får prövas i tre medlemsstater, däribland Förenade kungariket, kommer kommissionen att vara behörig enligt artikel 4.5 i koncentrationsförordningen förutsatt att tidsfristen på 15 arbetsdagar har förflutit före övergångsperiodens utgång utan att någon behörig medlemsstat gjort invändningar.

2.2.2. Hänskjutande efter anmälan enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen

Efter övergångsperiodens utgång kommer Förenade kungariket inte längre att ha befogenhet att hänskjuta ärenden till kommissionen eller att ansluta sig till andra medlemsstaters begäran om hänskjutande enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen.

Om Förenade kungariket har begärt hänskjutande eller anslutit sig till en begäran om hänskjutande från en annan medlemsstat och kommissionen har beslutat (eller anses ha beslutat) att undersöka koncentrationen i enlighet med artikel 22.3 i koncentrationsförordningen före övergångsperiodens utgång, kommer hänskjutandet av ärendet även att anses avse Förenade kungariket. Om Förenade kungariket inte har begärt eller anslutit sig till en sådan begäran eller om kommissionen har (eller anses ha) beslutat att inte undersöka koncentrationen före övergångsperiodens utgång, kommer hänskjutandet av ärendet inte att anses avse Förenade kungariket.

3. BEDÖMNING I SAK

Kommissionen kommer att behöva beakta det faktum att Förenade kungariket efter övergångsperiodens utgång inte längre kommer att utgöra del av den inre marknaden. Detta innebär att kommissionen efter övergångsperiodens utgång inte längre kommer att vara behörig att konstatera att en planerad koncentration skulle (eller inte skulle) påtagligt hämma en effektiv konkurrens inom Förenade kungarikets nationella eller subnationella marknader (utom ärenden som har inletts före övergångsperiodens utgång²⁰). Dessutom kan handelsformerna mellan EU och Förenade kungariket påverka kommissionens konkurrensbedömning, inbegripet lämpligheten och genomförbarheten av korrigerande åtgärder om en koncentration leder till konkurrensproblem. Konsekvenserna måste bedömas individuellt i varje enskilt fall, och de samgående parterna uppmanas att diskutera dessa aspekter med kommissionens generaldirektorat för konkurrens.

4. FORTSATT GILTIGHET AV KOMMISSIONENS BESLUT ENLIGT KONCENTRATIONSFÖRORDNINGEN EFTER ÖVERGÅNGSPERIODENS UTGÅNG

Alla kommissionsbeslut enligt koncentrationsförordningen (inklusive beslut som fastställer villkor och skyldigheter) fortsätter att gälla även efter övergångsperiodens utgång. Besluten kommer fortsätta att vara giltiga även då åtagandena avser en konkurrensfråga som endast berör en av Förenade kungarikets nationella eller subnationella marknader²¹.

Kommissionen ska fortsätta att vara behörig att övervaka och upprätthålla efterlevnaden av åtaganden för koncentrationsärenden efter övergångsperiodens utgång. Detta gäller även för åtgärder inom Förenade kungarikets nationella eller subnationella marknader, eller större marknader som inbegriper Förenade kungariket. Om kommissionen och Förenade kungarikets utsedda nationella konkurrensmyndighet kommer överens om det kan övervakningen och upprätthållandet av efterlevnaden av sådana åtaganden överlämnas till Förenade kungarikets utsedda nationella konkurrensmyndighet. Ett sådant överlämnande sker inte automatiskt utan kräver uttryckligt samtycke från både kommissionen och den berörda myndigheten i Förenade kungariket²².

På kommissionens webbplats om EU:s konkurrensregler (http://ec.europa.eu/competition/index_en.html) finns allmän information om EU:s konkurrenslagstiftning. Webbplatsen kommer vid behov att uppdateras med mer information.

²⁰ Jfr. avsnitt B.2.2.

²¹ Vid den tidpunkt då beslutet fattades hade kommissionen behörighet. Därmed består skyldigheten att försöka åtgärda konkurrensproblemet i Förenade kungariket, vilket den nationella konkurrensmyndigheten i Förenade kungariket inte hade behörighet att göra vid den tidpunkten.

²² Artikel 95.2 i utträdesavtalet.

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens